16/11/2018

Όταν ο “Φραγκισμός” βαπτίζεται “Εκσυγχρονισμός”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Εκ του Γραφείου επί των Αιρέσεων και των Παραθρησκειών Ι.Μ. Πειραιώς

Εν Πειραιεί τη 15η Νοεμβρίου 2018

Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός και η αγία Του Εκκλησία είναι το διαχρονικό ***«αντιλεγόμενο σημείο»*** της ανθρώπινης ιστορίας, όπως το προφήτευσε μεγαλόπνοα ο μεγάλος προφήτης άγιος Συμεών ο Θεοδόχος στο Ναό των Ιεροσολύμων, (Λουκ.2,22). Ο Χριστός ήρθε στον κόσμο για να λύσει τα έργα του Σατανά, να καταργήσει το δαιμονικό βασίλειό του και να εγκαταστήσει στη γη τη δική Του Βασιλεία, που είναι βασιλεία ειρήνης, δικαιοσύνης, αγάπης, καταλλαγής και συναδελφώσεως των ανθρώπων. Ήρθε να δημιουργήσει την ***«καινή κτίση»***, (Β΄Κορ.5,17), όπου θα μπορεί το κάθε ανθρώπινο πρόσωπο, με τη Χάρη του Θεού, να πραγματώνει τη σωτηρία του και να μορφώνει στον εαυτό του εις ***«καινόν άνθρωπον»*** (Εφ.4,24), ο οποίος θα είναι ***«σύμμορφος του Χριστού»***, (Ρωμ.8,29). Επειδή όμως η βασιλεία Του δεν είναι ***«εκ του κόσμου τούτου»***, (Ιω.18,36), ο πτωτικός και αμαρτωλός κόσμος,πίσω από τον οποίο κρύβεται ο διάβολος,ο ***«άρχων του κόσμου τούτου»***, (Ιω.16,11), πολεμάει τον Χριστό και την Εκκλησία Του με πρωτοφανή λύσσα, με σκοπό να εκμηδενίσει το απολυτρωτικό

του έργο.

Η πάλη αυτή του πτωτικού κόσμου κατά του Χριστού γίνεται με πολλούς τρόπους. Ένας από τους πλέον αποτελεσματικούς, είναι η κατά κόσμον φιλοσοφία, την οποία ο απόστολος Παύλος χαρακτηρίζει ως ***«κενή απάτη»***: ***«Βλέπετε μη τις υμάς έσται ο συλαγωγών διά της φιλοσοφίας και κενής απάτης, κατά την παράδοσιν των ανθρώπων, κατά τα στοιχεία του κόσμου και ου κατά Χριστόν»***, (Κολ.2,8). Αν μελετήσουμε την εκκλησιαστική και την παγκόσμια ιστορία, θα διαπιστώσουμε ότι ο πτωτικός άνθρωποςαπέρριψετην ευαγγελική διδασκαλία και την κατά Χριστόν φιλοσοφία, την οποία θεώρησε ως εσχάτη μωρία, (βλ.Α΄Κορ.1,21), ενώ εξύψωσε την ανθρώπινη φιλοσοφία ως την μόνη αληθινή σοφία. Δημιούργησε πλείστα όσα φιλοσοφικά συστήματα, μέσω των οποίων προσπάθησε, στηριζόμενος στη δύναμη της λογικής του, να δώσει απάντηση στα μεγάλα πανανθρώπινα ερωτήματα περί του Θεού, του κόσμου και του ανθρώπου,περί των παρόντων και των μελλόντων. Ματαίως στη συνέχειαοι Απολογητές των πρωτοχριστιανικών χρόνων και οι άγιοι Πατέρες της Εκκλησίας μας προσπάθησαν να εξηγήσουν, ότι η θεία σοφία υπερέχει ασυγκρίτως της κοσμικής, διότι είναι απαλλαγμένη από κάθε πλάνη και ψεύδος,που αποτελούν τα αναγκαία επακόλουθα της αμαρτίας και της εκπτώσεως του ανθρώπου στο νόμο της φθοράς και του θανάτου.

Στα νεώτερα χρόνια, κυρίως στον ευρωπαϊκό χώρο, με την ανάπτυξη του λεγομένου Ευρωπαϊκού Διαφωτισμού, θεοποιήθηκε η ανθρώπινη λογική, και τη θέση του Θεού πήρε ο ορθολογιστής άνθρωπος, ο οποίος έγινε το μέτρο αξιολογήσεως των πάντων και το ύψιστο κριτήριο. Μέσα σ’ αυτό το «κλίμα» αναπτύχθηκε ο νεώτερος αντιχριστιανισμός, ο οποίος στη συνέχεια διαχωρίστηκε σε δύο ιδεολογικοπολιτικές κατευθύνσεις, τη «δεξιά» και την «αριστερή». Και οι δύο έχουν ουσιαστικά το ίδιο ιδεολογικό υπόβαθρο,αλλά και τον ίδιο στόχο. Να αναγάγουνδηλαδή τον άνθρωπο σε ***«υπεράνθρωπο»***, ώστε να πάρει τη θέση του Θεού. Η μεν πρώτη, η «δεξιά»πολεμάει τον Χριστό και την Εκκλησία υπογείως και συγκεκαλυμμένα, με δόλια και σκοτεινά μέσα, καλλιεργώντας και προάγοντας την φιλελεύθερη ασυδοσία, ενώ η δεύτερη, η «αριστερή», φανερά και κατά μέτωπον, χρησιμοποιώντας τη βία και τον καταναγκασμό. Είναι δε γεγονός αναντίρρητο, ότι η ανθρωπότητα τους δύο τελευταίους αιώνες καρκινοβατεί ανάμεσα σ’ αυτές τις δύο τρομερές συμπληγάδες και υποφέρει από τα παρεπόμενά τους.

Αφορμή για την παρούσα ανακοίνωσή μας πήραμε από άρθρο στην «συντηρητική» εφημερίδα ***«Φιλελεύθερος» (φυλ.22-10-2018)***, του δημοσιογράφου ***κ. Ανδρέα Ζαμπούκα,*** με τίτλο: ***«Ο ιδιότυπος Ελληνικός Φονταμενταλισμός»***. Ο συντάκτης ισχυρίζεται ότι υπάρχει στην Ελλάδα ένα ισχυρό φαινόμενο

φονταμενταλισμού, το οποίο «υπηρετείται», τόσο από την Εκκλησία, όσο και από την «αριστερά», με σοβαρές επιπτώσεις στην πορεία των εθνικών και κοινωνικών μας ζητημάτων. Γράφει: **«Οι φονταμενταλιστές αρνούνται τη διάκριση μεταξύ δημοσίου και ιδιωτικού. Η θρησκεία (σ.σ. κατά τους φονταμενταλιστές) δεν πρέπει να προορίζεται στην 'ιδιωτική' σφαίρα, αλλά πρέπει να μπορεί να εκφράζεται και στη δημόσια. Θεωρούν ότι με τον διαχωρισμό τα παραδοσιακά κοινωνικά πρότυπα, οι δομές και αξίες αποδυναμώνονται. Ότι πλήττεται η πρωταρχικά πολιτιστική ταυτότητα (θρησκεία και εθνική ρίζα) από τον ορθολογισμό της κοσμικής δημόσιας σφαίρας. Η οποία αναγκαστικά προτάσσει την πολιτειακή ταυτότητα, υπονομεύοντας την πρωταρχικότατα της συλλογικής πολιτισμικής ταυτότητας.Οι φονταμενταλιστές, στην ουσία, δεν ενδιαφέρονται για τη δημοκρατία, την πολιτεία, τα συντάγματα, τους νόμους και τους θεσμούς, παρά μόνο αν είναι ενταγμένα σε ένα πλαίσιο παραδόσεων και δογματικής καθαρότητας… Τι είδους κράτος πρέπει να έχουμε για να ικανοποιείται ο φονταμενταλισμός; Σίγουρα, το κράτος δεν μπορεί να είναι δημοκρατικό και ανεκτικό, δεν μπορεί να είναι φιλελεύθερο και δε μπορεί να εξυπηρετεί τα ανθρώπινα δικαιώματα ως κράτος δικαίου».**

Το πρώτο που πρέπει να σημειώσουμε εδώ είναι ότικάνει το σοβαρό λάθος να βλέπει την Ορθόδοξη Εκκλησία «κοινωνιολογικά», ως ένα είδος πολιτικού συμπτώματος και μάλιστα να τη συγκρίνει με τους πολιτικούς σχηματισμούς της «αριστεράς» στη χώρα μας.Ένα δεύτερο λάθος είναι ότι μεταξύ των φονταμενταλιστών συμπεριλαμβάνει και την Εκκλησία μας. Διότι στη συνέχεια γράφει ότι ***«γνωρίζουμε καλά και τον ρόλο της Εκκλησίας και τον ρόλο των «καπετανάτων» στην καλλιέργεια της φονταμενταλιστικής συνείδησης των Ελλήνων»***. Αδυνατεί να κατανοήσει ότι ο φονταμενταλισμός, η βία, ο εθνικισμός, ο ρατσισμός, το μίσος κ.λ.π. είναι έννοιες απόλυτα ασυμβίβαστες με την γνήσια χριστιανική διδασκαλία. Αν ενδεχομένως παρατηρούνται τέτοιου είδους φαινόμενα στο χώρο της Εκκλησίας, αυτά αποτελούν μεμονωμένες περιπτώσεις αρρωστημένωνκαταστάσεων, τις οποίες ουδέποτε η Εκκλησία υιοθέτησε και ενσωμάτωσε στη διδασκαλία της.

Σε αντίθεση με την Εκκλησία παρουσιάζεται η πολιτεία, η οποία, ελεύθερη από συμπλέγματα φονταμενταλισμού και μισαλλοδοξίας, ψήφισε την περίφημη ***«Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας της Ελλάδος», στην Α΄ Εθνοσυνέλευση της Επιδαύρου, (15-1-1822), «ένα συγκλονιστικό κείμενο που διαπνέεται από τα δημοκρατικά και φιλελεύθερα ιδεώδη της αμερικανικής και της γαλλικής επανάστασης…»***. Η αλήθεια είναι ότι το όντως συγκλονιστικό αυτό κείμενο, όπως καιόλα τα κείμενα των αγωνιστών της ελληνικής επαναστάσεως,

ήταν κατά κύριο λόγο διαποτισμένα όχι ***«από τα δημοκρατικά και φιλελεύθερα ιδεώδη της αμερικανικής και της γαλλικής επανάστασης»***, αλλά από την ελληνορθόδοξη Παράδοση. Και τούτο διότι εκφράζουν την εν Χριστώ ελευθερία και τον σεβασμό του ανθρωπίνου προσώπου, όπως τη βιώνει η Ορθόδοξη πίστη μας. Κάτι που αποσιωπά, (άγνωστο γιατί), ο συντάκτης. Αν η «Διακήρυξη της Επιδαύρου», όπως και τα άλλα κείμενα του αγώνα, ήταν διαποτισμένα μόνον από την αμερικάνικη και γαλλική επανάσταση, δεν θα έθεταν τον Χριστό ως κεφαλή του Έθνους και δεν θα απόπνεαν το άρωμα της Ορθοδοξίας.

Παρά κάτω γράφει, ότι ***«στη συνέχεια, λίγο πολύ, ξέρουμε πως ο θρησκευτικός και ο 'βαλκανικός' φονταμενταλισμός κυριάρχησαν, επιβάλλοντας την κυρίαρχη εθνική ιδεολογία της παράδοσης και όχι του εκσυγχρονισμού»***. Προφανώς ως «εκσυγχρονισμό» εννοεί την αθεϊστική ιδεολογία των διανοουμένων της Δύσεως, την ξενόφερτη Βαυαροκρατία και τους κάθε λογίς πολιτικούς, που υπηρετούσαν τα συμφέροντα των τότε μεγάλων δυνάμεων. Πράγματι οι αιρετικοί Βαυαροί «προστάτες» μας, φρόντισαν να «εκσυγχρονίσουν» το νεοσύστατο Βασίλειο της Ελλάδος, κατά τα παποπροτεσταντικά πρότυπα, αφ' ενός μεν διαλύοντας όλο σχεδόν τον Ορθόδοξο ελλαδικό Μοναχισμό και αρπάζοντας την μοναστηριακή του περιουσία, και αφ' ετέρου περιφρονώντας και απαξιώνοντας όλους εκείνους τους ήρωες της ελληνικής Επαναστάσεως, που με αίματα και θυσίες αγωνίστηκαν για την απελευθέρωση του έθνους από τον τουρκικό ζυγό. Περιφρονώντας δηλαδή όλους εκείνους, που έκαναν τα σώματά τους κόσκινα από τις σφαίρες των τούρκων, καθ' όν χρόνον αυτοί δεν έριξαν ούτε μια ντουφεκιά για την απελευθέρωση της πατρίδος. Πράγματι ωραίο «εκσυγχρονισμό» μας έφεραν οι Βαυαροί! Έναν «εκσυγχρονισμό» που δεν ξέρει να εκτιμήσει, τι σημαίνει ηρωϊσμός, τι σημαίνει να θυσιάζεσαι για την πατρίδα. Έναν «εκσυγχρονισμό» που αφήνει τον μεγάλο εθνικό ήρωα της πατρίδος, τον Νικηταρά, να πεθάνει,ζητιανεύοντας στους δρόμους του Πειραιά και πολλούς άλλους ήρωες σε εσχάτη καταφρόνηση. Στα κατορθώματα των «εκσυγχρονιστών» δεν θα πρέπει να παραλείψουμε και τη φρικτή δολοφονία μιας μεγάλης προσωπικότητος, του πρώτου και μοναδικού άξιου κυβερνήτου της Ελλάδος, Ιωάννη Καποδίστρια, μετά την οποία, ως γνωστόν, επακολούθησε η φρικτή Βαυαροκρατία. Ο Θεός μας έστειλε έναν άξιο κυβερνήτη με ευσέβεια, πίστη και προσήλωση στις ελληνοχριστιανικές παραδόσεις για να μας κυβερνήσει, αλλά εμείς τον δολοφονήσαμε. Αφού λοιπόν αποδειχθήκαμε ανάξιοι αυτής της μεγάλης δωρεάς του Θεού, παρεχώρησε στη συνέχεια ο Θεός, να μας κυβερνήσουν οι ξενόφερτοι Βαυαροί.

Όμως ένας τέτοιου είδους «εκσυγχρονισμός» που αλλοτριώνει και αποξενώνει το Έθνος μας από τις πνευματικές και πολιτιστικές του ρίζες, ένας

«εκσυγχρονισμός» που προάγει την αδικία και την απανθρωπιά, που δε διστάζει να φθάσει ακόμη και στο έγκλημα,είναι ολέθριος και επικίνδυνος για την πατρίδα. Και ευτυχώς που ο Θεός προνόησε στην κρίσιμη εκείνη εποχή, να εμφανιστούν ορισμένες μεγάλες πνευματικές προσωπικότητες, όπως ο Κωνσταντίνος Οικονόμου, ο Κοσμάς Φλαμιάτος, ο Χριστοφόρος Παπουλάκος, κ.α. οι οποίοι αγωνίστηκαν σθεναρά για την διαφύλαξη και διάσωση της ελληνορθοδόξου Παραδόσεως και ιδιοπροσωπίας μας στο τότε νεοσύστατο ελληνικό κράτος.

Στη συνέχεια κάνει λόγο για ***«μια ιδιότυπη εμμονή στις ρίζες. Σε οποιεσδήποτε ρίζες. Αρκεί να εξυπηρετούν ένα μύθο ή μια φαντασίωση για το παρελθόν. Είτε για εθνοθρησκευτικό ιδεώδες είτε για σοβινιστικούς ύμνους είτε για ιδεολογικές «θρησκοληψίες»***. Προφανώς ως ρίζες εννοεί την Ορθόδοξη πίστη, τη γλώσσα, τα ήθη και έθιμα, τις πολιτιστικές αξίες και γενικά την ελληνορθόδοξη Παράδοση του Έθνους μας. Όλες αυτές οι «ρίζες», για τις οποίες ομιλεί τόσο απαξιωτικά, όχι μόνο δεν αποτελούν ***«ένα μύθο ή μια φαντασίωση για το παρελθόν»***, όπως εσφαλμένα νομίζει, αλλά αντίθετα μάλιστα αποτελούν τα ζώπυρα του Έθνους, όλα εκείνα τα πνευματικά και πολιτιστικά στοιχεία, χάρις στα οποία κρατήθηκε όρθιο επί δύο χιλιάδες χρόνια και απέφυγε τον αφανισμό και τη διάλυση. Αδυνατεί επίσης να κατανοήσει ότι ο αληθινός «εκσυγχρονισμός» δεν είναι απλώς μια οποιαδήποτε δυναμική πορεία προς τα εμπρός, ούτε η δουλική απομίμηση ξένων προτύπων, αλλά προ πάντων και κυρίως η διαφύλαξη της γνήσιας ελληνορθόδοξης Παράδοσής μας, η οποία αποτελεί ανεκτίμητη διαχρονική αξία. Τον πολύτιμο αυτόν θησαυρό εμείς οι νεοέλληνες δυστυχώς τον απεμπολήσαμε, θαμπωμένοι από τα φανταχτερά, και απατηλά πρότυπα της παρηκμασμένης δυτικής Παραδόσεως και κουλτούρας. Μπορεί να δημιουργεί παραδοξότητα, ή και μειδιάματα ο θρύλος του ***«Μαρμαρωμένου Βασιλιά»*** σε μάς τους σύγχρονους Έλληνες, αλλά η πίστη σ' αυτόν δεν άφησε να σβήσει ο πόθος και η ελπίδα της λευτεριάς! Επίσης, αν δεν υπήρχε η ενδόμυχη ελπίδα και η λαχτάρα για πλήρη εθνική αποκατάσταση, ακόμα και το ***«πάρσιμο της Αγια-Σοφιάς»***, αυτό που ονομάστηκε ***«Μεγάλη Ιδέα»***, στους ηρωικούς αγωνιστές των Βαλκανικών πολέμων, σήμερα τα σύνορα της Ελλάδας θα ήταν στο Δομοκό και την Άρτα!

Περαίνοντας **εκφράζουμε την πικρία μας γι' αυτό το δημοσίευμα,** όχι μόνο διότι ο συντάκτης φαίνεται να αγνοεί, που βρίσκεται ο αληθινός και γνήσιος εκσυγχρονισμός, αλλά και διότι καταλογίζει στην Ορθόδοξη Εκκλησία φονταμενταλιστικές ιδεολογικές καταβολές και πρακτικές. Αν μελετούσε εκκλησιαστική ιστορία, θα βεβαιωνόταν για τον υπέρτατο και σωτήριο ρόλο της Εκκλησίας στην ανθρωπότητα. Θα διαπίστωνε ότι το σημερινό παγκόσμιο δίκαιο και οι ανθρωπιστικοί θεσμοί είναι βαθύτατα διαποτισμένοι από την χριστιανική

διδασκαλία, για να αποτελεί σήμερα το αντίβαρο στη σύγχρονη βαρβαρότητα. Θα διαπίστωνε ότι η Ορθόδοξη Εκκλησία υπήρξε η τροφός και το στήριγμα του Γένους μας, χωρίς να καταφρονεί κανένα άλλο έθνος, λαό και ανθρώπινο πρόσωπο, με τις δικές του ιδιαιτερότητες.

Φαίνεται να αγνοεί ότι η μισαλλοδοξία, η βία, ο φυλετισμός, ο ρατσισμός, ο εθνικισμός, η καταπάτηση θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, είναι γέννημα όχι της Ορθοδοξίας, αλλά του Φραγκισμού, ο οποίος έχει διαποτίσει μέχρι μυελού οστέων τη δυτική κουλτούρα. Τα εκφυλιστικά αυτά συμπτώματα, τα οποία συναντώνται στη χώρα μας και ταλαιπωρούν το λαό μας, εισάγονται από τη «εκσυγχρονισμένη» Δύση, στην οποίακαλλιεργήθηκαν και εφαρμόστηκαν. Πέρασαν στην ελληνική κοινωνία μέσω των ιδεολογιών της «δεξιάς» και της «αριστεράς», του διπρόσωπου υλισμού, ο οποίος κατατρώγει τα εθνικά μας σωθικά εδώ και πολλές δεκαετίες. Μακάρι ο κ. Ζαμπούκας, να βγάλει τις ιδεολογικές του παρωπίδες, για να δει και να διαπιστώσει ότι η Ορθόδοξη Εκκλησία μας είναι η πραγματική πρόοδος σε προσωπικό, κοινωνικό, εθνικό και παγκόσμιο επίπεδο. Το έχει αποδείξει μέχρι τώρα η δισχιλιόχρονη πορεία Της στην ιστορία!

ΠΗΓΗ: www.impantokratoros.gr